

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.02.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 12.02.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,40 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, те**
- **Оптужени Поповић и Стојановић, са**
- **браниоцем адвокатом Божом Прелевићем.**

Одсутан је бранилац адв. Варја Банић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци: Тимотијевић, Живадиновић, Лазовић, Милетић, Милошевић сви ту? Четворица? Да видимо ко је ту, ко није. Добар дан. Тимотијевић Саво? Живадиновић Срђан, Лазовић Срђан? Милетић Радиша? Значи, Милошевић Александар није дошао? Шта имамо за Милошевића?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су од позваних сведока приступили:

- 1. Тимотијевић Саво,**
- 2. Живадиновић Срђан,**
- 3. Лазовић Срђан и**
- 4. Милетић Радиша.**

Док уредно позвани сведок Милошевић Александар – доставница се прилаже судском спису – није приступио али је 11.02.2008. године телефоном контактирао Службу за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима овог суда и обавестио суд да је због «болести» спречен да се одазове позиву за главни претрес. У овом смислу службена белешка те службе, се прилаже судском спису.

Сведоци Тимотијевић, Живадиновић, Лазовић и Милетић су прописно упозорени на дужност казивања истине, те опоменути на последице давања лажног исказа, а потом сведоци Живадиновић, Лазовић и Милетић упућени у просторију за сведоке док је позван да приступи сведок Тимотијевић Саво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, господине Тимотијевићу, Живадиновићу, Лазовићу, Милетићу, саслушаћемо вас као сведоке. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, односно ништа не смете прећутати. Касније ћете положити и заклетву за сведока.

Дакле, нека остане у заседању Тимотијевић, а Живадиновић, Лазовић и Милетић нека сачекају у просторији за сведоке.

Е само још нешто пре саслушања сведока. У списима предмета налазе се записници о саслушању ове петорице сведока од стране УКП – Службе за откривање ратних злочина. Ти су сви записници сачињени у априлу 2006. године, дакле, након, ево то је 26, па 28., дакле, 09.05., дакле након што је покренута истрага против ове двојице оптужених. Према томе, те записнике не можемо користити, ми ћемо их издвојити из списка ако немате ништа против?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, немам ништа против само једну напомену бих имао. Ради се о записницима из другог предмета. Наиме, то је предмет којима се друге ствари, али из овог предмета у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нека остану у оном предмету истраге. Знам ја на шта Ви мислите. То је она истрага она друга је ли?

Претходно суд доноси

РЕШЕЊЕ

Из списка предмета овог суда ИЗДВАЈАЈУ СЕ записници о саслушању пред радницима УКП-а - Службе за откривање ратних злочина:

- сведока Милошевић Александра, од 25.04.2006. године - пословни бр. 230-20/06,
- о саслушању Сава Тимотијевића од 28.04.2006. године – исти пословни број,
- о саслушању Срђана Живадиновића од 09.05.2006. године,
- о саслушању Срђана Лазовића од 09.05.2006. године и
- о саслушању Радише Милетића од 09.05.2006. године,

те се у поступку не могу користити као доказ, те се ови записници у затвореном омоту дају на даље чување истражном судији овог суда, а одвојено од других списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто да приметите? Да ли тражите писмени отправак? Ово сте рекали, а да ли евентуално тражите писмени отправак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не тражим писмени отправак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се одричете права на жалбу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, то су записници везани за истрагу која је у току и они су урађени пре него што је донето решење за спровођење истраге. Грешка истражног судије што је те изјаве доставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда тим пре разлог више да их издвојимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда разлог више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Међутим, постоји неко решење истражног судије о издвајању тих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у нашем спису тога нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога нема у нашем спису. Колега Прелевићу?

Странке не траже писмени отправак овог решења, одричу се права жалбе на исто.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је решење правноснажно даном доношења, тј. 12.02.2008. године.

Приступи

1. Сведок САВО ТИМОТИЈЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Ђевђелијска бр. 6? Од оца?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Бранислава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранислава? Рођен?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: 1977. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: У Сјеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сјеници? Шта сте по занимању?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац у СУП-у у Крагујевцу.

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Сад сам тренутно у одреду Жандармерије у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одреду Жандармерије. Да ли знате коме се овде суди? Да ли познајете ову двојицу оптужених – Поповић Сретен, Стојановић Милош?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади јер не познаје оптужене, па заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Тимотијевићу, прочитајте гласно текст заклетве за сведока налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Тимотијевићу. Од када сте полицајац?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Од 1997. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1997. године? Нас занимају Ваше активности 1999. године након бомбардовања. Да ли сте били на некој обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Био сам на више обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На више обука сте били?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да. Прво сам био на обуци, то је тад требало да буде ОПГ група. Касније напустио сам ту обуку после пар дана. После извесног времена сам се пријавио за обуку за Жандармерију. Ту обуку сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је била та обука?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: 2001. године ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2001? А да ли сте 1999. године након бомбардовања били на некој обуци?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то та?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Није, то је била прва обука за ОПГ, тако се звала та јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли, који вам је матични секретаријат, који вас је матични секретаријат упутио, колико вас је отишло, шта се дешавало итд?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Налазио сам се на терену Кишна Река, то је код Косова Поља село једно, дошао је командир и питао јел' има неко ко би желео да иде на обуку и претежно је тражио млађе колеге и јавили смо се нас четворица, петорица, не знам тачно, не могу да се сетим ко је све био и каже добро бићете благовремено обавештени кад треба да почне обука. После терена, после можда два дана након што смо дошли кући, позвали су нас и рекли нам да се јавимо у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то кући?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: У Крагујевцу кад сам се вратио са терена. Обавестили су нас да треба да почне обука и да узмемо опрему и да дођемо у СУП. Ту нас је чекао аутобус и одатле смо отишли у Петрово Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да видимо кад се то дешава? Да ли је бомбардовање још у току или је престало бомбардовање?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Ја мислим да је престало, престало је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ме буни ово, кажете Ви сте на терену у Косову Пољу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знамо да је бомбардовање престало негде 10-ог, 11-ог, мислим да је 11-ог потписан онај Кумановски споразум, од 12-ог до 15-ог, 20-ог су се.

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Тад је било пријављивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне снаге извукле с Косова.

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не, не, тад је било пријављивање на терену кад сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Ви кажете на терену је било пријављивање и после два дана дошли су по вас?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Тако је некако било, не могу сад тачно да се сетим, знам да сам се на терену пријавио за ту обуку. Био сам на обуци 5 дана и вратио сам се кући због повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због повреде?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе како је то било, како је дошло до те повреде?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Мишић сам повредио приликом трчања, отекао ми је мишић зато што сам имао раније повреду још у школи док сам био и то ми се ваљда позледило поново и они су ме водили код доктора у Кладово. Доктор ми је дао поштеду мировања 7 дана уз неку терапију тамо да пијем нешто, не знам ни ја. Вратио сам се горе у камп, доставио сам горе старешина кампа што је био командант како су га већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Мића Петраковић. То сам тек касније сазнао име и презиме пошто су тад били све по надимцима неким горе, нисмо знали имена, али

касније сам сазнао да се ради о њему, имао је ожиљак на левој или десној ноzi, дуж целе ноге и код њих је било, значи добијеш поштеду дужу од 2 дана, аутоматски те одстрањују са обуке, ниси могао да прођеш даље и вратили су ме кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете отишли сте аутобусом ви из Крагујевца у камп?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Било је ту више колега, било је нас пар из Крагујевца, били су колеге из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ове људе који су данас позвани?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Знам, то су ми колеге из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и они били тада са вама?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте заједно отишли?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе ко вас је дочекао тамо у кампу, шта се дешава?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Па били су инструктори из, Легијини људи, тако су нам рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ЈСО?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да, из ЈСО. Ушли смо унутра са оном опремом, оним ранчевима, на писту се неку постројили, одредили су нас по спаваонама где ће ко да буде снештен, унели смо ону опрему, мрак је па, легли смо да спавамо, ујутру устајање и са активностима смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је одржао неко неки говор добродошлице, у смислу објашњења шта вас чека у току трајања обука, шта ће се на њој изводити и тако даље и тако даље?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Командант те базе што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Тај Мићо Петраковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мићо Петраковић?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да. Он нас је примио и рекао нам је да смо дошли ту, обука ће да траје 21 дан, након тога ће после да се иде још на једну обуку од 15-20 дана исто да би комплетна обука се завршила за ОПГ ту јединицу. Ко прође ту обуку од 21 дан иде после поново на другу ту обуку од 15, 20 дана, не знам колико је трајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете Ви сте се негде који четврти, пети дан повредили?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Повредио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић «Гури»?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Знам. Он је био командант ТО ПГП јединице и један од оснивача Жандармерије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих пет дана што сте Ви били?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Нисам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете ову двојицу наших оптужених не познајете?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не. Овог сам виђао скоро код мене у одреду зато што му син ради тамо и скоро сам га видео пре месец дана ја мислим, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из тог времена га се не сећате?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори надимак «Поп»?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Чуо сам за инструктора Попа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктора Попа тада тамо?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не. Касније кад сам радио у Жандармерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ово нас занима тада тамо само ових пет дана што сте Ви били у Петровом Селу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђера?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Тад није био у то време, али касније сам га виђао на обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате човека?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Знам, знам га с обуке у Јасенову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није био ово пет дана што сте Ви били горе у кампу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била организована нека стражарска служба горе у кампу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у ситуацији да држите стражу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још нешто десило тада са људима из Крагујевца?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Напустили су после пар дана, после мене су се сви вратили кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дакле, прво сте Ви отишли?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Онда је један колега био повређен, рањен је у леву ногу у пету и њега су исто вратили кући. После су напустили и ови остали сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви ови који су дошли из Крагујевца напустили су?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Напустили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било? Ви сте отишли пре њих?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Па ја мислим да су остали све укупно неких седам дана или недељу дана сви комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви пет дана, а они два дана дуже свега?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте са њима у контакту неком? Откуд Ви то знате ако сте Ви напустили, разумете?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Па радим у СУП-у Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то Вас питам откуд Ви то све знате да је то баш било два дана после Вас и тако? Да ли сте са њима контактирали након њиховог повратка?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Јесам и обилазио сам овог Милошевић Александра, то ми је школски другар из Каменице, исто он је баш био повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био у болници у Крагујевцу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Није био у Крагујевцу, касније је био у Крагујевцу, али био је тамо у Кладову ваљда где су га водили на та превијања и то, имао је од пушчане муниције повреду, у ногу су га погодили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно одакле сте га Ви обилазили?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Кад је дошао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се вратио кући у Крагујевац?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да, пошто му и мајка ради исто у СУП-у и били смо у контакту, заједно смо по теренима били и све, другари смо иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у то пет дана што сте били тамо, да ли сте видели какве цивиле? Да ли је било тамо цивила у кампу? Рекосте били су ови инструктори, били сте ви полазници, колико вас има полазника?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Па ја мислим да нас је било негде око 100, 120.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то. Сви у униформама?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да, сви у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било цивила?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Били су кувари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувари? Неких других цивилних лица?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да тамо има евентуално неких људи који су затворени?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за браћу Битићи?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта и како?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да су убијени у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу? А кад сте то чули?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Па ово кад се почело врти по на телевизији и по медијима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас тих дана, у тих пет дана да ли сте имали икаква сазнања везано за то?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам разумео само од када сте у Жандармерији?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Обуку сам прву завршио 2001. године. После сам био неких месец и по дана у Жандармерији, одред Краљево, па сам напустио и после тога, после од 2003. године сам се вратио поново.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, од 2003. године сте Ви у Жандармерији?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сада сте тамо?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се вратимо само на овај вежбални камп у Петровом Селу. Да ли се Ви сећате дворишта тог кампа и распоред објеката у дворишту?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: То је био вагонски тип. Смештај имао је, једно степениште је било са леве стране кад се улази од капије са леве стране, ту су били ти

инструктори смештени, а овамо десно друго степениште где смо ми били полазници курса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је вас било у соби где сте спавали?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не знам, али собе су велике биле, не знам тачно колико је било људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била нека писта за постројавање?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Јесте испред смештаја за спавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред те писте да ли има неки објекат?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: WC.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има неки недовршени објекат?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Ја колико знам нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има нешто испод те писте, нека просторија?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Били су магацини за опрему?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви обилазили те магацине?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не. Ту је само по потреби ваљда коме се поцепају чизме, делови од униформе задуживао другу опрему.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад сте долазили јесте ли затекли неких стражара на улазним вратима тог дана кад сте дошли јел' било страже?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Мислим да није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то вече јел' било страже?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Јесте, јер за стражарску службу су се узимали људи из нашег састава што смо били на обуци?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је то вечери био на стражи, неко ваших или?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) – Да ли знате, значи када сте кренули кући након поштеде коме сте вратили оружје, муницију, било шта што сте дужили ту у Петровом Селу?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не могу да се сетим, али мислим да сам оружје понео са собом, колико могу да се сећам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Муницију?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Исто, јер сам био под поштедом, нисам напуштао камп а ови остале колеге што су напустиле камп кадније сам чуо да су њима одузели оружје и муницију да су их пустили пешке да иду из кампа, а ја пошто сам био под поштедом мене су одвезли на аутобуску станицу у Кладово и ја сам аутобусом отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су пешке?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Пешке из кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо их.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми само још један детаљ. Који је Ваш разлог, здравствени, медицински, имате ли потврду о томе зашто сте Ви напустили?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Имао сам тад поштеду од доктора строго мировање седам дана.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Је ли то ово што сте рекли на питање председника већа повреда ноге?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Да, пукао ми је мишић, имам и сад задебљање ту.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте имали здравствених проблема са стомаком и због тога ишли код доктора и због тога био један од разлога што сте се вратили кући?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања, само да објасним зашто, мада сте Ви издвојили ове записнике, то говори само о квалитету и монтирању исказа који се дешавају у УБПОК-у. Хвала.

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају питања?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Тимотијевићу, да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд? Ви сте дошли из Крагујевца, јел' тако?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Аутобусом сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом? Према нашим подацима аутобуска карта Крагујевац-Београд и назад, дакле, повратна износи 1.070,00 динара. Да ли је довољно?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге трошкове да ли тражите за исхрану?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите?

СВЕДОК САВО ТИМОТИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове, те му се исти у износу од 1.070,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Тимотијевићу можете ићи.

Живадиновић Срђан.

2. Сведок СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Живадиновићу.

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте из Груже?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Груже код Крагујевца, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има нека улица и број?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рођен?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: 1971. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: У Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Приштини? Од оца?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Синише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Синише? Шта сте по занимању?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Полицајац, полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: У Полицијској управи Крагујевац, шеф смене дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме ми овде судимо?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оптужене Стојановића и Поповића?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Поповића мислим знам зато што сам био на обуци горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој завади са њим нисте? Претпостављам да нисте у сродству?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, па и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Имате текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас, прочитајте га гласно.

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Дакле, господине Живадиновићу, кажете познајете Поповића?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: У смислу службености да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да се упознате, кад је то било?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Овако значи лично се не познајемо, то је било службено, нисмо се да кажем упознали лично, значи 1999. године у јулу смо били на обуци у Петровом Селу. Ја сам био шеф тима и тада нам се он представио да је управник центра, у ствари кампа за обуку Петрово Село, у том смислу се значи знамо. Никаквог контакта са њим нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било да се он вама представи у том својству? Дошао код вас лично па вам рекао то и то?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не, то је било значи постројени смо ујутру, значи дошли смо по подне, предвече па ујутру кад смо се срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко сачекао то по подне, предвече он или неко други? Ко вас је распоредио у спаваоне?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Сад не могу да се сетим, значи били су ту и поједини инструктори али нам је речено као ујутру ће све то формално да буде и онда је било на писти постројавање колико се ја сећам и онда нам је речено, значи шта ће ту бити, значи која је сврха обуке, систем обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, ко вам то говори шта ће бити, која сврха обуке?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Ја мислим да је био то главни инструктор у Петровом Селу тад је био Мића Петраковић, он нам се представио и за господина значи Поповића речено да је Поп, значи то је био надимак јер смо само знали име и презиме Миће Петраковића, он нам се представио и рекао да је шеф инструктора, значи да је главни инструктор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам Поп држи неки говор у том смислу?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Мислим да није. Само нам је речено да је он задужен за да кажем логистику, значи да је он ту у Центру за обуку, да он води рачуна оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био на тој смотри са Петраковићем ту поред њега?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Јер је била маса, нисмо обраћали пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то прво јутро?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дошли сте претходни дан?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте одмах да је то био јул 1999. године?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од више сведока овде нисмо могли да чујемо ни толико прецизно временско опредељење него не знају кад је то било, а Ви кажете јул 1999. године. Да ли можда евентуално знате и датум кад сте отишли?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: 8. или 9. не сећам се тачно, јер везано је за, сестри мојој из Јагодине је рођендан и ја сам био у Јагодини за њен рођендан, али сад не знам да ли сам био на дан рођендана или пре тога сам отишао јер су ме звали. Значи, знам да је 8. или 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је њој рођендан те Ваше сестре?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Епа то је то 8. или 9. јул.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8. или 9. баш тај дан сте и отишли?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да. Е сад не знам да ли сам ја 9. јула отишао или 8-ог, значи један од та два датума. Да ли сте отишли заједно са осталим људима из Крагујевца?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да, организовано цео тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то исто ови људи што су са Вама што су данас дошли да сведоче Тимотијевић и?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, причајте нам мало о тој обуци? Да ли вас је после подне неко дочекао, да ли вас је постројавао, да ли сте разоружани, претресани? Да ли вам је узимано оружје, муниција?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да, значи ујутру по постројавању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него то после подне, увече кад сте дошли?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не. Тад смо значи имали комплет наше ствари са нама, опрему и све то и ујутру је тек, значи речено нам је да ће ујутру бити буђење, сад не знам у колико сати да ли је био прво доручак па после доручка или тако, не знам тачно, углавном ујутру смо изнели нашу опрему, оружје све комплет и онда нам је речено да оружје испразнимо, муницију из пиштоља и оквира што смо имали са нама стављали смо у сандуке, муницију за аутоматску пушку исто смо стављали у сандуке, значи оружје је било празно код нас, систем обуке значи. Што се тиче ствари, значи мобилних телефона, фотоапарата, транзистора и тако тих радио уређаја, то ко је имао исто се предавало, алкохол ко је имао, ко је понео исто смо значи предавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи који су имали мобилне телефоне?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Па тад у то време можда је имао неко, не знам да ли су имали сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се сећате Ви да је тога било? Да ли је то пописивано на неки начин, даван неки реверс и за ову муницију коју су вам узели, то је муниција којом сте Ви задужени у матичном секретаријату?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је то враћено када сте одлазили с обуке?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Није. Ми смо мало специфично напустили обуку јер мој тим је напустио после петог или шестог дана обуке. Значи, договорили смо се да више нисмо могли да издржимо и онда колеге су једногласно увече тако док смо пред спавање оно чистили наоружање рекли да је ово као претерано, превише и онда рекли су ми као да разговарам са Петраковићем пошто је он био шеф инструкторског тима да идем и да кажем да ми не би желели више да останемо на обуци и да би напустили и онда сам ја следеће јутро то изнео, био сам на разговору и да скратим, значи нама је речно можемо да напустимо обуку с тим да оставимо наоружање у бази ту у Петровом Селу, а то нам је накнадно враћено, значи службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био разлог вашег групног напуштања обуке?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Па разлог је био само да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било незадовољство начином обуке?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Начином обуке да што су вршили, да кажем више неко психичко, није ни малтретирање него вршен је притисак оно да нас сломе, с обзиром да смо ми од 12. до 14. јуна се повукли са Косова и да нам је речено да ће систем обуке бити другачији. Значи, нисмо знали да ће бити физички напорно, то није нико правио проблем него због њиховог понашања значи према нама и тако неких поступака на који су се они «иживљавали», да кажем Није тако али нисмо могли да издржимо и онда су једногласно колеге, јер смо ми већ најавили да ако се настави са тим начином обуке да ћемо напустити. То је било после другог дана. Е после касније кад се ништа није променило онда су колеге једноставно рекле да више не желе да буду на обуци да ја то кажем и онда је значи спонтано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је вас напустило?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Седморица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седморица вас? Да ли је међу њима био и овај Тимотијевић?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Није. Он је пре тога отишао у болницу, имао је повреду бутног мишића. Значи, нас десеторица је отишло на обуку а седморица нас је вратило јер је после првог дана једном колеги, добио је напад слепог црева и одвежен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: То је Веселиновић Миљан. Он је значи после првог дана напустио обуку и оперисан је у Кладову у болници од слепог црева. После тога је Саво напустио, значи одвежен је на преглед, имао је повреду бутног мишића и да кулминација због свега то што смо ми донели одлуку да напустимо обуку је што је рањен наш колега овај Милошевић Александар што није могао да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што није дошао данас?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да, он је био рањен и после тога су колеге рекле каже ово је превише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом извођења обуке је рањен?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како рањен? Па нисте имали муниције?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Нисмо ми али од стране инструктора је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, чули смо тог инструктора који га је ранио. И то је дакле кулминирало?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да, то је кулминирало да се донесе одлука да се престане са обуком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то било да сте Ви напустили, по Вашем сећању који би то био дан од почетка обуке?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Мислим шести, пети или шести тако отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тимотијевић нам рече да пре вас да је он био пет дана па напустио, да сте ви напустили можда једно два дана касније после њега?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Он је раније био напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово пет дана нас занима што сте пет, шест дана колико сте, седам, јел' тако тамо провели, да ли је била организована стража?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви или људи из Вашег тима давали стражу?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Јесмо, али не сећам се колико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично били на стражи?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Сад не знам. Ја сам као шеф тима имао оно, не знам да ли смо ми давали, знам да јесмо давали, да је мој тим давао стражу али не сећам се да ли сам ја био на стражи, јесте била стража али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је било стражарских места?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Један је био на уласку у камп а друго стражарско место је било иза објекта у коме смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза објекта?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има тамо више објеката, па има иза њих неки полигон исто за обуку, спортски итд.?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да, са препрекама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има онај објекат са тоалетима, јел' тако са тушевима, WC-има, умиваоницама? Е сад, где је то стражарско место?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Значи, иза објекта где смо спавали, иза спаваоне, значи на оном делу где је полигон са препрекама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су стражари имали радио везу, мотороле?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не, нисмо то користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да јесу, чули смо да јесу, па неко нам рече да су они били стражари у међусобној комуникацији, други каже да су били у вези са командом, са инструктором, са неким инструкторима?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не знам. Значи, то се не сећам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било цивила?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Било је само радника, значи који су радили у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кухињи?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било неких других цивила, неких затворених људи?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не, значи нисам виђао, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули за тако што?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су тамо три Албанца или америчка држављана албанског порекла, албанске народности затворени?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: То сам ја чуо тек пре неколико година кад је то почело на телевизији да се објављује да се прича о томе, тад сам ја чуо за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо неке приче у том смислу није било?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли вам је било ограничено кретање унутар кампа у смислу да нисте могли свуда услободном времену, дакле не говоримо о оном извођењу обуке него у неком слободном времену да ли је било каквих ограничења типа где се може ићи, где се не може ићи?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Прво што смо ми имали врло мало слободног времена тако да нисмо могли никад, да кажем, самостално негде да идемо да шетамо по кампу или тамо по кругу, него је систем обуке био такав да смо увек били заједно или креће се, не знам колико пута дневно смо имали постројавања или за оброке или за почетак обуке, за излазак на терен, за теоријску наставу, тако да нисмо имали ми времена иначе уопште да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро знам, али између часова има неко време паузе 10, 15 минута између два наставна часа?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: То смо увек били заједно, док смо били ту на окупу нисмо могли да се удаљавамо, мислим од писте смештаја где смо били тако јер је увек било постројавање. Значи, по тимовима смо увек били, није могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле, моје питање је било у овом смислу да ли вам је било негде забрањено да уопште одлазите, прилазите?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Питања? Одбрана? Оптужени? Имате ли још нешто да нам кажете?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Ви долазите из Груже, да ли тражите трошкове што сте дошли?
Претпостављам да сте дошли аутобусом?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима Гружа-Београд-Гружа – 1.200,00 динара.

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: У оба правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оба правца, да? Да ли је то довољно? Да ли тражите неке трошкове за прехрану?

СВЕДОК СРЂАН ЖИВАДИНОВИЋ: Не тражим, не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка, те се исти у износу од 1.200,00 динара као путни трошкови на релацији Гружа-Београд и назад сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Живадиновићу, можете ићи.

Позовите Лазовића.

Сведок СРЂАН ЛАЗОВИЋ

Из Крагујевца, ул. Левачка бр. 1.

Добар дан господине Лазовићу. Левачка бр. 1, јел' тако?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рођени?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: 19. марта 1977. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Рођен 1977. године.** Где у?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Крагујевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **У Крагујевцу.** Од оца?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Драган.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Драгана.** Шта сте по занимању?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Полицајац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Полицајац.** Где у?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Крагујевцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **СУП-у у Крагујевцу.** Да ли познајете овде оптужене Поповић Сретена и Стојановић Милоша?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познаје оптужене, те и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Лазовићу, гласно прочитајте текст заклетве ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Од када сте полицајац?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: 1996. године
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 1996. године и све време сте у Крагујевцу, у СУП-у Крагујевац, јел' тако? 1999. година знате било је бомбардовање од марта до јуна. Да ли сте били на неким обукама у Петровом Селу?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: После рата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Јун, јул, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је отишло из Крагујевца?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Из СУП-а Крагујевац десетак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Организовано, претпостављам организовано заједно неким?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Осам или десет, организовано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била обука за, зашта?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Па они су нама рекли да понесемо опрему и палице и све то, рекли су полицијска обука, е сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је требало да траје?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: 14 дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две седмице?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, две седмице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Долазите у камп у Петровом Селу, јел' тако? Кад сте дошли, увече?
СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, предвече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко сачекао, примио, распоредио где да спавате?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Сачекали су нас инструктори и сместили нас у собу, то вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било страже на капији када сте дошли?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: За то вече не знам, то вече нисам приметио. А после тога смо ми давали стражу испред, на улазу на капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. И шта се даље дешава, сутрадан ујутру?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Постројавање, трчање, гимнастика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, редовне активности?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте остали на тој обуци? Схватили смо да нисте издржали до краја.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Седми дан, мислим да смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седми дан?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Тако, седми, осми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Седми мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Зато што су нас малтретирали и ту био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инструктори?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били инструктори?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Петраковић је био као вођа, шеф кампа. Ја сам запамтио јер има чудно презиме и имао велики ожиљак на носу. А онда, био један ситан, црни са босанским нагласком, он нас је највише терао да трчимо и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки надимак?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не знам, не сећам се. Али је имао баш босански акценат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик, Вук, Дука, Тајсон, Пишта, Фриц.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Можда Фриц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле због тог неког малтретирања.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, и колега нам био рањен у пету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био рањен?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Милошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што није дошао?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да. Онда колега што први био, он је исто био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тимотијевић?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, Сава, он је исто био повређен, онда један пукло му слепо црево. И то би било, организовао се остатак и ми смо отишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли кући, исто тако организовано?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Ми крагујевчани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, исто организовано?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Значи, да. Живадиновић је био као шеф тима за нас. Значи ми смо се договорили, он је отишо код инструктора, рекао да нећемо више да будемо ту, и да желимо да одемо. Први дан нас нису пустили, други дан ујутру као

ајде одморите се, немојте да радите па ћемо да разговарамо, ми нисмо хтели и на крају узели нам оружје, и полако пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке, за?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Кући, за Кладово аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле из кампа сте отишли пешке до Кладова и потом аутобусом?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Добро, нисмо отишли, отишли смо у село код човека са трактором, довезо нас до пута, тамо на магистрали стао нам један са камионом, после до аутобуске станице, после аутобусом до Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да то вече не знате да ли је било страже, али касније сигурно јесте, јер сте ви давали стражу.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично давали стражу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном, где, на ком стражарском месту?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: На улазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако их је било више. Реците нам где су, ако није, него само једном, реците које је то?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Знам да је било то на улазу где сам ја био, значи капија главна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капија, на тој главној капији?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко друго стражарско место да ли је било?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не знам, вероватно јесте али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били на стражи по Вама? Ево Ви сте били то прво седам дана, кад сте били на стражи?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: У време ручка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време ручка, дакле у току дана?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време ручка. Не знате који је дан то био, по реду? Не.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Четврти, пети дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четврти, пети дан? Јесте ли имали неку могућност комуникације са командом, са инструкторима ту кад сте на стражарском месту, да известите о каквим активностима, да тражите упутства, налоге, као стражар, разумете? Да ли сте имали?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Имали смо станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте радио-станицу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, али тад кад сам ја био нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само да ли је било те могућности? Радио-станицу и ским сте били у комуникацији, у вези?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Они су дали само станицу и рекли ако неко наиђе зови, нит су рекли кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то дао?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Један од инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од инструктора?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: То је дао, значи не лично мени, него претходном стражару и ја сам само преузео од стражара станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било тамо цивила у кампу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: У кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Било је цивила испод кампа кад се сиђе доле било је две куће, становници куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мештанске куће, у селу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у самом кампу да ли је било неких цивила, ево ви сте полазници обуке, па инструктори, и тако даље, дакле све нека службена лица у униформама, под оружјем, па зато питам да ли је било цивила?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом кампу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови кувари, ти људи који су вам спремали храну?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Па добро, ако њих рачунате, што су они ту стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и они су ту службено?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су тамо неки људи затворени?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не. Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки цивили тамо затворени? Шта сте касније чули?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: У новинама и телевизији касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Па да су пронађене масовне гробнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Масовне гробнице, али ја Вас питам да ли сте чули да су тамо неки људи затворени?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то чули?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тада, него касније, да су били затворени?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за браћу Битићи?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Албанце?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Америчке држављане?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, чуо сам за њих на телевизији, новинама. Да кажем шта сам чуо за њих или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да су убијени у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што значи надимак, да ли Вам што говори надимак «Поп»?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Поп је био један од инструктора али сад не знам да ли је био у Петровом Селу или је био уСисевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, и касније сте били на некој обуци?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: У Сисевцу, селу у близиниЈагодине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, али ту су били и инструктори и полицајци који су завршили ову обуку у Петровом Селу, па у оквиру полиције била тада ОПГ група па су они држали обуку, другим полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад не знате да ли то Поп?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да ли из Сисевца или Петровог Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо или овамо други пут. Добро. Ђера?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Ђера је полицајац, шеф, он је из Ужица или Пожаревца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где је он шеф?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: За време рата он је био дал ужичког одреда командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то одред, јесте ли Ви били у том одреду?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Су били из Крагујевца то је 36. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 36?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте то Ђера чули тамо, тада, тамо на Петровом Селу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Пре сам чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић-Гури?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Он је био командант Жандармерије целе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а тада, тамо у Петровом Селу, да ли је имао какву функцију да ли је уопште био тамо човек за ово време док сте Ви тамо?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Размишљаам да ли је долазио једном, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, да ли је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Легија?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не, мислим није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазио горе? Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја разумео Ви сте седам дана били у Петровом Селу на обуци?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате како је изгледао Ваш радни дан, када сте устајали, кад сте имали доручак, шта сте радили кад сте доручковали? Укратко ако можете да?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Устајање мислим да је било око шест, али нисам сигуран, значи маренда, устајање, маренда, трчање, вежбе на писти, доручак, сређивање соба, постројавање, онда преподневна обука, враћамо, или је била негде у шуми или ту у бази, значи после тога вежбе пред ручак, ручак, пола сата слободно. Поподневна обука, сређивање оружја и то, вежбе пред вечеру, вечера, сређивање просторија, чишћење оружја, док се не дозволи да се легне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ту нема слободног ништа осим тих пола сата?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта би сте радили за тих пола сата?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Па ништа, значи то испушимо две цигаре, угланцамо мало чизме и прође време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а реците ми, да ли се сећате где сте се туширали, тих седам дана?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Како су бараке ред у Петровом Селу и задња барака од улаза попречно овако има мала просторијица и ту су купатила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли било нешто, како бих назвао, помоћно неко средство за туширање, нека мешина, или нешто, буре неко?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Ту је било купатило, ту су се купали официри, ми нисмо имали времена, значи то је било кад ти дозволи да спаваш ако имаш времена да отрчиш пет минута да се оплакнеш или не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где сте се Ви то плакнули, ту где су официри или имате неко друго место?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Било је, само да се сетим, значи није у тој просторији било за умивање и бријање, него је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо, како уђете на капију.

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Фактички право се иде на тај објекат где су тушеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Право се иде? А где сте се ви то прали у односу на те тушеве?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Било је онако на ред, чесме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неко, питао сам, јел било неко буре или нека мешина која је постављена ту близу капије?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Близу капије?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Нисам приметио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете кад сте полазили узели су вам оружје?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су они то узели оружје, где су узели оружје и где су ставили то оружје и ко је то узео оружје?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Кад нисмо хтели више да останемо, значи Срђан Живадиновић је контактирао с њима, он је био ту као вођа тима. Значи, они су нам рекли да ако желимо да напустимо да мора да оставимо оружје, онда смо се договорили остављамо оружје али да нам напишу реверс да је оружје код њих, због наших у Крагујевцу питаће где је оружје. И они су нам написали реверс, тамо оружје је остављено код њих у просторију где су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ваше оружје које сте донели?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, они вам фактички нису дали то оружје да однесете из кампа?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А приликом вршења обуке јесте ли имали обуку са оружјем неким другим?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Па доносили су они пушке што су биле код њих, паповке, пиштоље, хеклере, значи склапање, расклапање, што се тиче војне обуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је како кажете, када уђете на капију, па идете право на тај објекат, са десне стране се налази некаква плоча, да ли знате шта има испод плоче, да ли се сећате да ту постоји нека писта где сте се постројавали, па нека бетонска плоча?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Испод писте је била као незавршена грађевина, нешто можда као укопано неко приземље и ту су били неки блокови, песак је био близу писте.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли су била нека врата на том објекту, значи испод писте?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не знам, нисам силазио доле.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисте силазили? А да ли вам је неко изричито забранио да ви не смете да идете доле или Вас није ни интересовало па нисте силазили? Значи питање је да ли Вам је неко изричито забранио да идете с те стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је уопште неко бранио да унутар кампа не можете негде ићи, да је забрањено негде одлазити?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Није било изричито забрањено не смете да идете у онај део или у онај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Али значи, било је, кад су обавезе, ти си ту са својим тимом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су обавезе, али кад имате неко слободно време? Да ли имате неки одмор?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су обавезе онда сте у обавезама и нема шта да размишљате о томе где ће отићи и шта ће урадити и кад сте на часу, је ли, не знам ни ја чега, али кад имате неко слободно време, у том смислу да ли сте имали неку забрану?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Слободно време је било значи само тих, да кажемо пола сата после ручка и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ето то пола сата да ли вам је неко бранио негде, да користите онај спортски полигон, да играте мали фудбал, да идете унутар кампа, дакле било где. Да идете ван кампа, да ли је забрана те врсте било?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Било је забрањено улазак само у спаваоници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било забрањено, да се враћате у спаваоницу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да. А ја верујем да ником није пало на памет да игра мали фудбал или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико дуго сте полицајац?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Од '96.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Од '96., значи 12 година?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: 11.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: 11, добро. Кажите ми јесте ли добијали током тих 11 година од својих претпостављених усмена наређења?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А јесте ли их извршавали?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ако суд дозволи, ја бих поставио једно хипотетичко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте да чујемо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па Ви забраните ако. Ако бисте добили усмено наређење да преузмете два лица од државног органа и предате их свом претпостављеном, да ли бисте такво наређење извршили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Забрањујем.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам то питао у истрази све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Овде нисам искористио па сад користим прилику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове доласка господине Лазовићу?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крагујевца, је ли тако? 1.070,00 динара је повратна карта, по нашим подацима. Да ли је то довољно?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге трошкове да ли тражите, исхрана?

СВЕДОК СРЂАН ЛАЗОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове те се исти у износу од 1.070,00 динара и ДОСУЂУЈУ сведоку привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала можете ићи.

Позовите нам још сведока Милетића.

4. Сведок РАДИША МИЛЕТИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Крагујевца?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ивањградска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ивањградска, број 21.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Број 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1900.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: '71.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '71. године, где, у?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Село Шипово, општина Зубин Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шипово, општина Зубин Поток, од оца?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Томислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томислава. Шта сте по занимању?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац. Запослен у?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: СУП Крагујевац, Полицијска управа Крагујевац, полицијска станица Кнић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска станица Кнић. Да ли познајете овде оптужене, Поповић Сретена, Стојановић Милоша?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Поповића рецимо знам, а Стојановић Милоша не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сродству претпостављам да нисте?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте у завади?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, прописно упозорен и опоменут, те и заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Прочитајте гласно текст заклетве за сведока, ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Милетићу, Ви сте '71. годиште, рекосте?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац сте, од када сте полицајац?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Од '93. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '93. године? Где радите?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: За све време у СУП-у Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте у СУП-у у Крагујевцу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нас занима '99. година, да ли сте били на некој обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте, с ким сте отишли, кад сте отишли, кад је то било и шта се дешавало?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Датума се не сећам, значи онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може нешто ближе? Да ли можете ишта ближе у том смислу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев да је 1999. година?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: '99. година, јесте, али по завршеном бомбардовању, можда месец, месец ипо дана после тога, стварно не могу да будем прецизан. Отишо сам са колегама из СУП-а Крагујевац, Живадиновић Срђан, Тимотијевић Саво, Лазовић Срђан, Веселиновић Миљан, Милићевић Игор, Анђелковић Добрица, и још двојица, тројица, не могу да се сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милошевић Александар?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Милошевић Александар, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што није дошао данас.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешава, кад сте отишли, како сте дошли, да ли вас је неко сачекао тамо?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па у камп смо дошли поподне, превече, значи аутобусом СУП-а Крагујевац. Ту је већ било полицајаца који су исто као и ми дошли на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они дошли, да ли знате? Они су ту већ, па оно у смислу, у некој причи са њима.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па претпостављам из те приче њихове да су истог дана дошли и они. Само неки су дошли пре нас неки после нас, јер колико знам из сваког СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас неко сачекује, дочекује, у том смислу, постројава, објашњава, распоређује у спаваоне?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Тада кад смо дошли још увек не, после тога значи кад смо се сви прикупили, један од инструктора из кампа, сад не могу да се сетим тачно ко је, постројио нас, објаснили шта-како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто то вече или?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, да. Рекли нам где ће ко да спава и тако, објаснили нам кућни ред, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте познајете Поповића?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд га знате?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Од тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тада. Шта је он, јел он био тамо?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Он је био магационер ту у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магационер?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да. Ту сам га и упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви код њега као магационера ишли по нека средства, материјално-техничка средства?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Као и сви остали јесам, кад нас пошаљу инструктори или кад нам нешто треба од опреме да узмемо или да одложимо у магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли сте Ви лично, дакле да ли сте Ви лично.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто ето знате га као магационера па ми се намеће одмах да Вас то питам?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: А не, не, ја сам га ту упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично имали прилику да одете код њега и нешто требujete?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: А не, не, лично за себе нешто, значи оно да тражим као да га ја, јер ја га нисам познавао од раније. Тад сам га ту упознао, не пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте по наређењу, ево није било за Вас лично. Да ли сте по наређењу нечијем.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви код њега ишли да за групу требujete?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесам, то да, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: То да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао човек неку канцеларију?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Канцеларију не, имао је просторију магацинску где се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та магацинска просторија?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па у склопу објекта, тог кампа. Значи поред канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу има више објеката?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Али један је објекат где је смештено људство, други објекат је кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Е, значи тај објекат где је смештено људство, значи ту се налази и наше спаваоне, и тај магацин и канцеларија шефа кампа и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у тај магацин сте Ви одлазили?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте требали узети?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ја сам ишо за чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За чизме?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Зато што су моје чизме пропустиле воду, била је велика киша, и онда сам ишо да узмем друге док се моје осуше, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па трећи дан рецимо, док смо, нашег боравка у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трећи дан?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Тако, трећи или четврти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с Вашим чизмама кажете?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па пропустиле су воду, јер сам носио магнум чизме које су од балистичког платна и онда су пропустиле воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Јул месец, не пардон, сад ја. Човек не зна али ево, по Вам после бомбардовања могао је бити јули, август, по Вашој причи?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја не сугеришем, лето што би рекли?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било кише?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесте, јесте, било је преко ноћи и једног дана, значи је била баш провала облака и велика поплава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили тај дан кад је била та провала облака, јесте ли изводили обуку?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По киши тој?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар кампа или ван кампа?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: И унутар кампа и ван кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван кампа, ништа што је киша? Да ли сте Ви завршили обуку?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Причајте нам о томе шта је било?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па ништа, ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте напустили, чули смо и од ових сведока испред Вас?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ми смо као тим наш тај крагујевачки од, некако већ од другог, трећег дана боравка ту били незадовољни према начину на који су нас наши из СУП-а послали тамо, значи кад смо видели где смо дошли, па смо онда били незадовољни и третманом тамо и тако. И онда смо после пар инцидената које смо имали, одлучили да самовољно напустимо камп, што смо и урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте напустили камп, по Вама?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Пети или шести дан, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какви су то били инциденти, те сте Ви одлучили да напустите обуку?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па овако, прво колега Веселиновић Миљан се повредио, можда ја мислим други дан, добио упалу слепог црева, Саво Тимотијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је ту инцидент, болест је свачија, шта да се ради, болест је болест?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Добро, добро, само да завршим па ћу Вам објаснити. Па је онда Саво Тимотијевић истего мишић, па је онда Милошевић рањен на обуци и тако, то су инциденти, то рањавање је преломило да ми напустимо камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То рањавање јесте, слажем се инцидент, али ово су болести, шта да се ради, пуко мишић, слепо црево упала, или шта ти ја знам. Добро, дакле то су били неки разлози?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, то су били наши разлози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте групно, комплетна група из Крагујевца која је дошла или?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Тако је комплетна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је можда неко остао?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Комплетна група, нико од Крагујевчана није остао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте напустили?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, ми смо се као тим договорили да напустимо и напустили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте напустили?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Лако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па отишли смо пешице из Петровог Села до првих кућа, ту смо платили човеку да нас одвезе трактором до магистрале, онда до аутобуске станице, отишли у болницу обишли, у Кладово обишли Милошевића и Веселиновића и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица су били?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: У болници у Кладову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници? И потом?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ништа на аутобус сели и отишли за Крагујевац. Е да, ту је детаљ кад сам сазнао да се колега зове Поповић Сретен. Пошто су нам, од нас је тражено да пошто самовољно напуштамо камп да раздужимо оружје, да предамо оружје, јер не можемо, не идемо као полицијска формација. Ми смо тражили од њих да нам неко потпише потврде за то оружје које остављамо ту. Јер то није хемијска да се тек тако остави, и онда нормално човек је пошто је магационер сваком од нас понаособ потписао потврду за пушку и поштољ, да ми њему то остављамо на чување, значи од тог момента знам да се човек зове Поповић Сретен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тада?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Именом и презименом, дакле?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, именом и презименом, од тад знам јер смо написали на потврди моје име и презиме и име и презиме магационера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те потврде сте претпостављам однели у Ваш матични Секретаријат ради правдања?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не, те потврде смо сачували за себе. Јер нам је то било оправдање зашто смо се вратили без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, ваљда сте то морали да покажете у Секретаријату где вам је оружје?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, да. Радил смо их у два примерка, један примерак нама, један примерак њему и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било цивила у кампу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Кувара да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувари. А неких других цивила да ли је било у кампу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за какву причу типа да се тамо налази неко затворен, притворен, затворен?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за браћу Битићи?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле за тројицу америчких држављана, албанског порекла?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули и кад?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: То сам сазнао из средстава јавног информисања после мог боравка у том кампу, значи после, не знам колико времена сам сазнао, ТВ, новине и то, да је наводно тамо пронађено лешева, три америчка држављана и тако, то је та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте држали стражу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично били на стражи?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ја лично, један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: На главној капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главној капији? Је ли још неко стражарско место било?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је оно било?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Сад не могу да се сетим, ја сам био на главној капији, али мислим да су били још једно или два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно или два? Кад сте били на стражи?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ја сам био на стражи преко дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то био дан?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: То је дан можда трећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан кад је падала киша, јер рекосте да је ту негде трећи дан кад сте мењали те чизме зато што је падала киша?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: То је дан, ноћ након што је падала киша, па тај наредни дан, значи тад. Значи, да ли је четврти, трећи ја сад не могу прецизно да Вам кажем, поодавно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На капији да ли сте имали неку могућност везе са командом?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као стражар?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Радио-станицу код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио-станицу.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је било ограничено кретање унутар кампа или сте унутар кампа могли?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комотно да се крећете било где, ако бисте имали времена? Дакле у слободном неком времену?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па ако би се имало времена, могли смо да се крећемо, имао је ту фудбалски терен, могао је да се играо фудбал, могло је све, значи никакво. Мени није познато да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких ограничења?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Ограничења. Јер камп сам добро познавао пошто сам већ два пута пре тога био у том кампу, годинама раније, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај дан кад је падала киша, рекосте, је ли било активности учионичког типа, дакле да се настава изводи у учионицама?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Тамо нема учионица. Тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро нема учионица, има трпезарија она где сте обедовали?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Има, има трпезарија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо овде од сведока да се она користила и као учиниоца?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јесте, али у ту трпезарију може да седне највише 30 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: А нас је тамо ако се ја не варам било преко 100. Значи неко мора да буде напољу, јел ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тај дан чистили наоружање, падала је киша, где сте чистили наоружање?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: У својим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да нисте чистили напољу док пада киша?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него негде унутра?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Чистили смо у својим спаваонама где смо спавали, ту смо и чистили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у својим спаваонама.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, али се оружје чисти тек увече, пред спавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају радног дана?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: На крају радног дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте углавном исцрпели доста питања, али имао бих само једно питање, да ли је за време боравка упознао неког из другог СУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из другог тима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Другог тима.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте неке упознали из Крушевца, СУП-а Крушевац?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате тих људи?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Као визуелно се сећам, имена не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли то вече кад је падала киша чистили оружје?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Оружје се чисти сваке вечери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и то вече.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Сваке вечери.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ти крушевљани били с вама у спаваони, јесте ли ви заједно чистили оружје?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Крушевљани нису били у нашој спаваони него су у спаваони преко пута наше. Са нама су били Јагодинци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дали се сећате да ли је било неке приче у то време, баш кад је падала киша и док сте чистили оружје, везано за нека лица у кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, чули сте, чули сте одговоре на моје питање у том смислу.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Јел могу само да кажем још везано за ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Везано за ово питање. Тамо нема приче, знате, ту се само ради и ћути се, нема коментарисања, разумете ме. Значи нисмо у позицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули и да је било приче.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Можда неко други јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите колега Прелевићу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми молим Вас, тог дана када сте били на стражи?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Или те вечери у ствари, када сте били на стражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, он рече да.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Претпостављам да је био ако се добро сећам дан.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви док сте били ту на стражи и шетали се поред ограде, или сте само стајали на капији?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Шетао сам се поред ограде, у зони оној која припада мени као стражару на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то, по неком Вашем сећању?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Мислите дужина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Па можда неких 50 до 100 метара, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе и доле?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар кампа или ван кампа?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Унутар кампа, стража се држи унутар кампа.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да претпоставимо, ако сте ишли низбрдо, значи доле.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да кажемо да је то доле, јел. Па када дођете до те тачке до које сте долазили доле, да ли Ви видите шта се налази испод писте?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се налази?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Испод писте се налази објекат у изградњи. Који је почео да се прави много пре тога, значи на коме је урађена плоча и објекат има

просторију доле, подрум неки, то несређено, без столарије, без врата, без прозора. На плочи се налазе блокови, ако се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле није било ни врата ни прозора доле?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не, не, значи то је објекат у изградњи, нема ништа, отвори без столарије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Говоримо о периоду о коме Вас је питао председник већа.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи нема врата.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да, за тај период ја и причам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, Ви сте рекли на питање председника већа да изричито није било забрањено где не смете да се крећете?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Није.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Ајте да претпоставимо увече када бисте хтели да идете ноћу у WC, где бисте ишли?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Као стражар?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Као неко ко се пробуди па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате потребу.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Постоји WC.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Он се налази поред тог објекта у изградњи, то је стари објекат WC-а који се налази поред тог објекта, поред писте, поред тог објекта који је у изградњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Док сте стражарили да ли сте евентуално чули некакве звуке, гласове, било шта у том објекту испод писте?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Мислите из тог објекта у изградњи?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не, не, сигурно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми дуго сте полицајац.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте до сада добијали усмена наређења од претпостављеног?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Више пута.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте их извршавали?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте добијали наређења да преведете одређена лица од тачке А до тачке Б?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Цивиле?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: И цивиле и.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте извршавали таква наређења?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Крагујевца, је ли тако?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.070,00 динара по нашим подацима је цена аутобуских карата, тамо и назад. Је ли то довољно?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове за исхрану?

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове, јер долази из Крагујевца, те се исти у износу од 1.070,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК РАДИША МИЛЕТИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а наставиће се:

**-10. и 11.марта 2008. године, са почетком у 09,30 часова,
у судници број 4, зграде овог суда.**

Што присутни заменик тужиоца за ратне злочине, пуномоћник оштећених, оптужени, и бранилац адвокат Прелевић, узимају на знање прогласом овог решења, те им се позиви неће слати.

Странке ће благовремено накнадно писменим путем бити обавештене о распореду саслушања и извођењу доказа у наведеним терминима.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА